

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 688/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P/20/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2014 faxom a 9. októbra 2014 poštou doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P/20/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľka 27. februára 2013 podala okresnému súdu návrh, ktorým sa ako matka domáhala zníženia výživného na svoju maloletú dcéru [REDACTED], [REDACTED]. Rozsudok okresného súdu č. k. 2 P/20/2013-133 z 3. septembra 2013, ktorým návrh sťažovateľky zamietol, Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 8 CoP/99/2013-158 z 29. novembra 2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta, že od 9. januára 2014, keď bol spisový materiál vrátený okresnému súdu, tento vo veci nekoná, čím dochádza k zbytočným prieťahom v konaní. Z tohto dôvodu 1. júla 2014 podala sťažnosť predsedovi okresného súdu, ktorú on listom sp. zn. Spr 2007/2014 z 9. júla 2014 vyhodnotil ako nedôvodnú.

Sťažovateľka tvrdí, že *„už iba samotná skutočnosť, že konanie v tejto veci trvá 1 rok a 7 mesiacov je dôkazom porušenia môjho ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“*, preto v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P/20/2013 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaplatiť jej finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P/20/2013.

Ústavný súd už v minulosti vyslovil, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (II. ÚS 26/95); každé namietané

porušenie označeného práva sa pritom skúma s ohľadom na konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu (I. ÚS 3/00, I. ÚS 7/02).

Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 35/01, III. ÚS 103/0, III. ÚS 162/2012), a nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 66/02, I. ÚS 120/03, III. ÚS 190/04, III. ÚS 372/09). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že sa jeho porušenie namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (IV. ÚS 147/04).

Starostlivosť súdu o maloletých patrí medzi osobitné druhy konaní, ktoré upravujú ustanovenia § 176 až § 180 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

Účelom takéhoto konania súdu je zabezpečiť ochranu práv a oprávnených záujmov maloletých detí v konaniach pred súdom, ktoré vyplývajú zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ale aj iných zákonov týkajúcich sa postavenia maloletých detí.

Podľa § 176 ods. 1 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom o výchove a výžive maloletých detí...

Podľa § 176 ods. 3 OSP ak zákon neustanovuje inak, vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodne súd bez zbytočného odkladu, najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania.

Ústavný súd konštatuje že právoplatným rozsudkom okresného súdu o uložení povinnosti sťažovateľke platiť výživné na jej maloleté dieťa bol dosiahnutý účel konania podľa § 176 OSP.

Predmetom sťažnosťou napadnutého konania je rozhodovanie okresného súdu o znížení takto priznaného výživného, ktorému sťažovateľka vytýka nečinnosť po vrátení mu veci krajským súdom 9. januára 2014, pričom poukazuje na celkové trvanie tohto konania. Sťažovateľka je presvedčená, že ona „nezavinila predlžovanie tohto konania“.

S uvedeným názorom sťažovateľky však ústavný súd nesúhlasí. Po oboznámení sa s obsahom odpovede predsedu okresného súdu na sťažnosť sťažovateľky na prieťahy, v ktorej podrobne opísal jednotlivé procesné úkony, ústavný súd dospel k názoru, že k predĺženiu napadnutého konania prispela predovšetkým sťažovateľka, resp. jej právny zástupca, keď viackrát požiadali o odročenie určeného termínu pojednávania, podali viacero procesných návrhov na doplnenie dokazovania, ako aj námietku zaujatosti konajúcej sudkyne, o ktorej (po odstránení nedostatkov náležitosti požadovaných príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku) musel rozhodovať krajský súd. Sťažovateľke nemožno uprieť, že je v predmetnom konaní aktívna, pretože ako účastníčka konania má na takéto procesné úkony právo, na druhej strane je však nutné konštatovať, že rozhodovanie o nich nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že v okolnostiach daného prípadu nezistil také zbytočné prieťahy v napadnutom konaní okresného súdu, na základe ktorých by bolo možné vysloviť porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, preto jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

V ďalšom priebehu občiansko-súdneho konania má sťažovateľka možnosť aj svojím správaním prispieť k dosiahnutiu jeho účelu vyjadrenému v § 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2014